

[Glønborg]

stemet er beregnet til mennesker, som har haft en indkomst af en vis størrelse og derfor har bundet sig til nogle udgifter og har sat sig under nogle forhold, som gør det meget vanskeligt for dem, hvis de pludselig går alvorligt ned, og derfor skal vi være meget forsigtige, når vi rører ved de regler.

Men på den anden side må vi gøre os klart, at vi ikke kan bruge penge to gange, og hvis vi vil gøre bistandssystemet så godt, at ingen kommer til at lide nød ved at være henvist til bistandssystemet – og det går jeg ud fra er en hensigt, vi kan have på tværs af alle partierne – så må vi gøre os klart, at vi må se på reglerne inden for a-kasse-systemet, og den mest ansvarsbevidste og mest menneskevenlige måde at tage fat på, når vi skal ind på en eller anden måde, synes jeg må være at skærpe adgangen til a-kasse-systemet. Så kan man sige, at det er godt, men det bliver så lidt sværere at komme ind i det.

Når det nævnes, at man vil afskaffe de særlige optagelsesregler for bogligt nyuddannede, må jeg på Kristeligt Folkepartis vegne sige, at vi kan altså ikke stejle over, at man vil gøre det. Og jeg synes, at mennesker, som betalt af samfundet har fået en god uddannelse og har kunnet opnå støtte under uddannelsen, må stå vel rustet, og derfor synes jeg ikke, man kan betegne dem som de svageste. Jeg synes, at det er rimeligt at sige, at de skal stilles lige med mennesker, som ikke har fået sådan en stor uddannelse, og af hvem man kræver, at de skal have haft en tilknytning til arbejdsmarkedet, inden de bliver berettiget til at hænge i a-kasse-systemet. Så det punkt, kan jeg sige, vil vi gerne give tilslutning til fra Kristeligt Folkepartis side.

Vi vil også gerne være med til at se på reglerne for de værnepligtige ud fra den betragtning, at det er ikke så slemt at aftjene sin værnepligt rent økonomisk, som det var i gamle dage. Skærpelsen af arbejdskravet fra 26 uger til 52 uger ville vi kunne forsvare ud fra den samme argumentation, som jeg lige har anvendt.

Men naturligvis bliver vi betænkelige ved nedsættelsen af dagpengesatsen efter sammenlagt 40 ugers ledighed inden for 65 uger. Her begynder vi at blive betænkelige; rammer vi her nogle forkerte, vil vi ikke uden videre give vores tilslutning.

Og ligeså er vi betænkelige ved at skære i de deltidssikredes muligheder. De deltidssikre-

sikrede er en gruppe mennesker, som i forvejen har afstået fra at belaste arbejdsmarkedet fuldt ud, og derfor vil vi gerne være lidt venlige over for dem.

Forslaget med feriedagpengene skal man ingen problemer få med fra vores side.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstod ikke rigtig hr. Glønborgs bemærkninger om dem, der er gået i gang med en uddannelse, det være sig en boglig uddannelse eller en erhvervsuddannelse, at de ikke kunne betegnes som en svag gruppe. Set ud fra deres økonomiske situation har de jo netop gjort det, at de er gået i gang med den uddannelse i troen på, at de kunne få et job, og at der også var en sikring, hvis der ikke var noget job. Hvorfor skal man så lige pludselig fjerne denne sikring og dermed skabe endnu større utryghed hos denne gruppe, som måske endda også er den gruppe, som er i gang med at stifte familie, og så er der i hvert fald brug for, at der er en vis sikkerhed omkring økonomien?

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg håber, at hr. Ole Vagn Christensen har gjort sig klart, at stramningen her alene drejer sig om dem, der har fået en boglig uddannelse. De, der har fået en uddannelse, og som er klart tilknyttet arbejdsmarkedet, bliver jo ikke ramt af det, der er foreslået her. Og eftersom man må sige, at folk, der fået sådan en god og grundig og lang boglig uddannelse, er bedre stillet end folk, der ingen uddannelse har fået, så må det være naturligt, at det er her, man først tager fat, hvis man overhovedet vil tage fat nogen steder.

Ellers må vi sige: Skal Socialdemokratiets bemærkninger ved hr. Svend Auken forleden om, at finansloven skulle være noget, der hang økonomisk sammen, bare være kønne, tomme ord, eller vil man virkelig være med til at finde nogle besparelser nogle steder? Eller skal vi gøre det, som man gjorde i gamle dage i dette land, nemlig uansvarligt sige: Når vi ikke kan finde penge nok til at gøre godt med for alle til alle de gode formål, som vi har, så går vi ud og låner dem i udlandet og bliver derved en belastning for de allerdårligst stillede i denne